

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Petr Příhoda, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Marie Žiškova, o návrhu **S. S.**, na rozhodnutí tvrzeného kompetenčního sporu ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 5 C 379/2005 a u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 65/2004 a 33 C 1/2005, za další účasti žalovaného **Ministerstva vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o „finanční odškodnění“ 210.000 Kč,

t a k t o :

Návrh **se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze, označenou jako „správní“ žaloba, se žalobce **S. S.** „finančního odškodnění“ 210.000 Kč žalovaným Ministerstvem vnitra.

Po výzvě k upřesnění žaloby senát správního úseku, který věc vedl pod sp. zn. 9 Ca 65/2004, krátkou cestou věc předal senátu občanskoprávního úseku. Ten nevznese pochybnosti ohledně závěru, že věc spadá do řízení ve věcech občanskoprávních a toliko usoudil, že není dána věcná příslušnost krajských soudů. Proto věc předložil Vrchnímu soudu v Praze. Ten pak usnesením ze dne 24. 10. 2005, čj. Ncp 2289/2005 - 44, vyslovil, že k projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 33 C 1/2005 jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 7.

Poté žalobce podáním ze dne 13. 3. 2007, doručeným Obvodnímu soudu pro Prahu 7 dne 15. 3. 2007, vzal žalobu zpět. Proto bylo usnesením tohoto soudu ze dne 19. 3. 2007, čj. 5 C 379/2005 - 65, řízení zastaveno s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání do výroku o nákladech řízení. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2007, čj. 64 Co 215/2007 - 84, bylo usnesení soudu I. stupně v napadeném výroku potvrzeno.

Současně žalobce ve svém podání ze dne 13. 3. 2007 označeném jako žádost o obnovu řízení a adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu s poukazem na zákon č. 131/2002 Sb. uvedl, že žádá, aby „zvláštní senát NSS ČR“ rozhodl v kompetenčním sporu o přidělení žaloby „nepodjatému Vrchnímu soudu v Olomouci“. Obdobný návrh uvedl na základě výzvy Nejvyššího správního soudu k upřesnění návrhu i v podání doručeném Městskému soudu dne 15. 6. 2007 a adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu ke sp. zn.

Na 96/2007 a v podání ze dne 20. 6. 2007 doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 7. 2007.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2007, čj. Na 96/2007 - 13, bylo vysloveno, že návrh žalobce, aby „předseda Nejvyššího správního soudu pověřil zvláštní senát, který projedná a rozhodne usnesením, kde určí příslušný nepodjatý a nestranící vrchní soud, aby projednal zmíněné kauzy žalob“, se postupuje zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. Jak je zřejmé z odůvodnění tohoto usnesení, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se jedná o návrh žalobce na rozhodnutí kompetenčního sporu, o kterém přísluší rozhodnout zvláštnímu senátu, včetně posouzení existence tohoto sporu. V podrobnostech je možno odkázat na toto usnesení.

Zvláštní senát o návrhu žalobce uvážil takto.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí jehož stranami jsou: a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Z ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Podle § 3 odst. 2 tohoto zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou. Účastník řízení (v daném případě žalobce) se tedy může úspěšně domáhat rozhodnutí zvláštního senátu o kompetenčním sporu jen tehdy, pokud takovýto spor mezi jeho stranami vůbec vznikl. Tak tomu v daném případě není. Městský soud na úseku správního soudnictví dovodil, že předmětná věc náleží k projednání a rozhodnutí v řízení ve věcech občanskoprávních. Proto věc předal krátkou cestou senátu na tomto úseku, jenž pak otázku, že se jedná o občanskoprávní spor, nezpochybnil. Ani Obvodní soud pro Prahu 7, kterému byla věc se zřetelem na citované usnesení Vrchního soudu v Praze následně postoupena, neučinil žádný úkon, z něhož by bylo možno dovodit, že má za to, že věc spadá do správního soudnictví.

Proto zvláštní senát návrh jako nepřipustný odmítl, za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb., neboť je nepochybné, že v této věci tu nebyl žádný kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Navíc v důsledku zpětvzetí žaloby bylo řízení ve věci samé pravomocně zastaveno. Pro úplnost je nutno uvést, že zvláštnímu senátu nepřisluší mimo rámec řešení existujícího kompetenčního sporu rozhodovat o přikázání věci jinému soudu (v tomto případě Vrchnímu soudu v Olomouci, jak se mylně domnívá žalobce).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu